

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Hermes Theologicvs, Id est Synopsis totius Theologiæ, perspicuè, doctè, subtiliter, ac breviter discussa

Et In octo Partes ... distincta ...

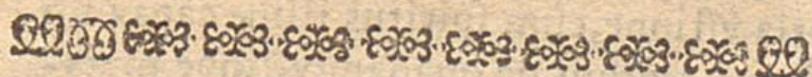
De Angelis Actibvs humanis, & Legibus

Vindalium, 1646

Cap. XIII. Quomodo ordinentur Angeli, & quid possint.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38834

84 TRACTATUS
ingnotis, quosque suscipere licet, non cu-
riosius indagare.

CAPVT XIII.

*Quomodo ordinentur Angeli, & quid
possint.*

CONCLUSIO I.

INter Angelos sunt tres Hierarchiæ, in
qualibet Hierarchia sunt tres ordines,
& in quolibet ordine plures Angeli.)
Primam partem probat. S. Thomas 1.
p. .q 108. art. 1. tum ex Dionysio cap.
6. Cœlestis Hierarchiæ, tum quia Hie-
rarchia idem est ac sacer principatus, sub
quo nomine intelligitur tam ipse prin-
ceps, quàm multitudo sacra ordinata sub
principe: licet autem sit vna Angelorum,
& hominum Hierarchia, si hæc spectetur
per respectum ad principem cui est sub-
iecta, si tamen attendatur ad ipsam mul-
titudinem ei subditam, distinguenda est
Hierarchia humana, ab Angelica, & in
Angelis tres Hierarchiæ constituendæ
sunt: quia scilicet aliter homines gu-
bernantur quàm Angeli, & in Angelorum

DE ANGELIS. CAP. XII. 85

gubernatione triplex discrimen reperitur, iuxta triplicem vniuersalitatis gradum qui in eorum speciebus considerari potest.

Secundam partem probat art. 2. quia in qualibet Hierarchia diuersitas ordinum petitur ex diuersis officiis, & attributis. At omnes ordine ad tres possunt reduci, secundum quod quælibet multitudo perfecta habet principium, medium & finem, vt patet in ciuitate, in qua quidam sunt supremi, vt Optimates: quidam infimi, vt vilis populus; alij autem medijs, vt populus honorabilis. Vnde cum tres sint Hierarchiæ Angelorum, nouem esse ordines eorum intelligitur, qui quidem communiter ita numerantur, vt in infima Hierarchia sint Angeli, Archangeli, & Principatus. In media Potestates, Virtutes & Dominationes. In suprema Throni, Cherubim, & Seraphim.

Tertiam partem probat art. 3. tum ex cap. 6. Isaia, vbi dicitur quod Seraphim clamabant alter ad alterum; tum quia cum imperfectè cognoscamus Angelos, & eorum officia, non possumus distinguere ordines, & officia Angelorum nisi in communi, qua ratione multi Angeli sub vno ordine continentur. Notat tamè quod si perfectè cognosceremus officia

quòd si perfectè cognosceremus officia Angelorum, & eorum distinctiones, perfectè sciremus quòd quilibet Angelus habet suum proprium officium, & suum proprium ordinem in rebus, multò magis quàm quælibet stella.

CONCLUSIO II. Distinctio Hierarchiarum, & ordinum est quodammodo à natura, permanebit post diem iudicij, ipsique homines secundum quid ad ordines Angelorum assumuntur.) Prima pars traditur art. 4. Nam si ordo gubernationis Angelorum spectetur secundum finem naturalem, sic eorum ordines distinguuntur secundum naturalia dona.

Si verò secundum super naturalem, sic eorum ordines distinguuntur inchoatiuè per naturalia dona, completiuè per dona gratiæ.

Secundam probat art. 7. Nam in ordinibus Angelicis duo possunt considerari, scilicet distinctio graduum, & executio officiorum. Distinctio autem graduum est in angelis, secundum differentiam gratiæ, & naturæ, & vtraque differentia semper in Angelis remanebit, quia semper suam naturam & gloriã retinebunt: executio autè officiorum Angelicorum aliquo modo remanebit, post diem iudicij, & aliquo modo cessabit, & quidem cessa-

bit, & quidem cessabit quoad minus perducendi aliquos ad finem; remanebit autem secundum quod conuenit in vltima assecutione finis; sicut etiam sunt alia officia militarium ordinum in pugna, alia in triumpho.

Tertiam habet art. 8. Nam ordines Angelorum distinguuntur, & secundum conditionem naturæ, qua ratione homines assumi non possunt ad ordines Angelorū, quia semper remanebit naturarum distinctio; & secundum dona gratiæ, qua ratione homines assumi possunt ad ordines Angelorum, quia per gratiam possunt mereri tantam gloriam, vt Angelis æquantur, iuxta promissionem Christi, Lucæ 20. dicentis, Filios resurrectionis fore æquales in Angelis cœlis.

CONCLUSIO III. Inter dæmones sunt ordines, & quædam prelatio, non tamen illuminatio.) Primum probatur à S. Doctore 1. p. q. 109. art. 1. quia etsi in dæmonibus non reperiantur gradus ordinum, si ordines considerentur quantum ad gratiam, & gloriam; secus res se habet, si ordines spectentur quantum ad naturam, naturæque gradum, eò quòd naturalia in dæmonibus remanserunt.

Secundum patet ex art. 2. quia cum

actio sequatur naturam rei quorumcumque naturæ sunt ordinatæ, oportet etiam quod actiones sibi inuicem ordinentur. Manifestum est autem ex dictis, quod dæmonum quidam naturali ordine sub aliis constituuntur; unde & actiones eorum sub actionibus superiorum sunt, & hoc est, quod rationem prælationis facit, ut scilicet actio subditi subdatur actioni prælati: sic igitur ipsa naturalis dispositio dæmonum requirit, quod sit in eis prælatio, esto similis prælatio non sit inter homines damnatos, eò quod naturam humanam æqualiter participant, ut colligi potest ex responsione ad 3.

Tertium ostenditur ex art. 3. quia illuminatio propriè est manifestatio veritatis, secundum quod habet ordinem ad Deum, qui illuminat omnem intellectû; peruersitas autem dæmonum hoc habet, quod vnus non intendit alium ordinare ad Deum, sed magis ab ordine diuino abducere, & ideò vnus dæmon alium nõ illuminat; quamuis conceptum suum per modum locutionis ei intimare possit.

Nota ex art. 4. Angelos bonos habere prælationem in malos, & ex se eos illuminare, manifestando eis aliquam veritatem ad Deum ordinatam; malos tamen non illuminari, quia talem verita-

tem nō accipiunt cō ordine ad deum, sed ad explendam prauam suam voluntatem.

CONCLUSIO IV. Angeli administrant res corporeas.) Hoc patet in primis ex Scriptura, quæ Apocalyps. 7. 14. & 15. meminit. Angelorum habentium potestatem supra elementa. 2. ex Augustino qui lib. 83. quæstionum, q. 79. Vnaquæque, inquit, res visibilis in hoc mundo habet potestatem angelicam sibi præpositam. 3. quia congruus ordo prouidentia diuinæ postulare videtur, vt inferiora per superiora gubernentur. Quod ita intelligendum est, vt Angeli non tantum præ sint rebus istis inferioribus mediata, mouendo cælos, sed etiam immediata per seipsos, habendo curam specierum creaturarum.

Nota i. hoc non esse sic extendendum, vt possint Angeli per seipsos immediate inducere formam aliquam substantialem in materiam, quia vt colligitur ex S. Thoma i. p. q. 110. art. 2. per mutationem substantialem, seu formalem fit compositum constans ex materia & forma: At non potest Angelus per se immediate facere tale compositum, cum ipse non sit compositus ex materia & forma; neque eiusmodi compositum in

virtute sua contineat.

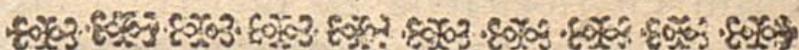
Nota 2. multò minùs posse Angelos propria virtute vera facere miracula, quia vt patet ex articulo 4. miraculum dicitur quod sit supra ordinem totius naturæ creatæ. At Angeli non possunt tale quid operari, cum ipsi sint intra naturæ ordinem. Quia tamen eadem virtute qui possunt seipsos mouere, possunt corpora celerrimè à loco ad locum transferre, vel etiam impulsu iis imprimere, hinc facilè possunt applicando actiua passiuis, varias transmutationes insolitas, quæque nobis miraculosæ appareant, efficere.

CONCLUSIO V. Potest Angelus variis modis immutare hominem.)
 Probat, nam in primis potest Angelus hominem illuminare, vt docet S. Thomas I. parte q. 111. art. 1. Quia scilicet hoc habet diuinæ prouidentiae ordo, vt actionibus superiorum inferiora subdantur. Hæc autem illuminatio non ita fit vt Angelus producat speciem aliquam in intellectu hominis, aut illius lumen augeat, sed per signa aliqua externa oculis, vel auribus subiecta, aut per visiones imaginarias, commotionem humorum, & spirituum in sensibus internis causatas.

DE ANGELIS. CAP. XIII. 21

Potest etiam Angelus immutare voluntatem hominis ex art. 2. non quidem immediatè agendo in illam, sed per modum suadentis, proponendo obiecta externa, excitando varias cogitationes in imaginatione, & commouendo passiones in appetitu sensitivo; ita tamen vt voluntas maneat semper libera ad consentiendum, vel resistendum passioni.

Tandem quòd, possit Angelus immutare imaginationem, aliosque sensus hominis, vt traditur art. 3. & 4. ea ratio suadet, quia talis immutatio potest causari ex locali motu spirituum, humorum, aliorumue corporum. At res materiales obediunt Angelis ad nutum quoad motum localem, vt suprà dictum est.

CAPVT XIV.

De missione, & custodia Angelorum, & impugnatione demonum.

CONCLUSIO I.

Angeli à Deo mittuntur in ministerium.) Ita S. Thom. 1. p. q. 118. art. 1. Et quidem quòd angeli à deo mittan-